

Interpellation till Kommunstyrelsens ordförande vad avser:

Tomma kommunägda lokaler

Den senaste tiden har vi fått information om att ytterligare två kommunägda fastigheter står tomma, Mangelgården och Edgars i Lagnö och kommer att vara utan verksamhet under hela turistsäsongen. Dessa fastigheter kan läggas till en redan lång lista med till exempel Brunnslasarettet, Brobyskolan och Storängsparkens förskola.

Söderköpingsinitiativet har identifierat ett mönster av brister när det gäller hantering av kommunens lokaler. Att så många lokaler står tomma i årtal och i flera fall förfaller är ett oacceptabelt slöseri med skattemedel. Offentlig statistik visar att Söderköpings kommun 2023 hade den tredje högsta kostnaden i landet för fysisk och teknisk planering/invånare (källa Kolada, senast tillgängliga uppgift). I detta nyckeltal ingår kostnader för tomma lokaler. Endast Upplands Väsby och Vaxholm hade högre kostnader.

Mangelgården och Edgars i Lagnö är inte heller enbart en fastighetsfråga utan också en fråga som rör näringsliv, besöksnäring och platsutveckling. Enligt vad vi förstått så har det funnits intressenter för dessa båda platser men några hyresavtal har inte tecknats. Enligt ansvarig tjänsteperson som uttalat sig i Norrköpings tidningar har det interna arbetet i kommunen gjort att beslutsprocessen dragit ut på tiden, med konsekvensen att intressenten drog sig ur. Ett uttalande som får det att låta som att beslutsprocessen är en egen organism som lever ett eget liv och inte ett resultat av aktiviteter som politik och förvaltning genomför.

Besöksnäringen är viktig för Söderköping, både för företagare, ungdomar som får sommarjobb och för potentiella inflyttare från andra orter som besöker oss. Att man då misslyckats med att fylla två etablerade platser som Mangelgården och Edgars i Lagnö med verksamhet är beklagansvärt. Det påverkar inte bara de intressenter som hade velat driva verksamhet utan också andra företagare i omgivningen. Verksamheten i Edgars är dessutom ett uppskattat inslag för ortsbefolkningen. Att fastigheten ligger mitt i ett naturreservat och inrymmer ett stycke kulturhistoria borde göra det ännu mer prioriterat för uthyrning och tillgängliggörande för allmänheten.

Frågor:

1. Mot denna bakgrund undrar vi varför kommunen inte lyckats teckna avtal gällande dessa båda fastigheter. Vad specifikt har brustit i den interna beslutsprocessen?
2. Vad kommer denna brist kosta kommunen:
 - a. I form av utebliven hyresintäkt?
 - b. Driftkostnader?
 - c. Uteblivna intäkter från besökare?
3. Hur ser majoritetens strategi ut för att öka uthyrningen av kommunalägda fastigheter?
4. Hur förs dialog med lokala företagare i dessa frågor?